

ПРОТОКОЛ

№ 76

гр. Пловдив , 17.06.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на седемнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Емил Люб. Митев
Членове:	Милена Б. Рангелова С. Ат. Германов

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
и прокурора Красимир Василев Папаризов (АП-Пловдив)
Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно
частно наказателно дело № 20215000600320 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:15 часа се явиха:

Производството е по реда на чл. 65 ал. 7 и 8 НПК.

Образувано е по депозирана в срок бланкетна частна въззивна жалба на
адв. Д. - защитник на обв. АТ. ИВ. К., против определението по ЧНД №
1273/2021 г. на ПОС, с което е оставено без уважение искането на обвиняемия
АТ. ИВ. К. за изменение на взетата по отношение на него мярка за
неотклонение „задържане под стража“.

Обвиняемият К. не се явява лично. Връзката с него се осъществява
чрез видеоконференция между съдебната зала и арестното помещение, в
което е той, при добър звук и картина.

Явяват се двамата му защитници **адв. Д. и адв. В..**

За Апелативна прокуратура Пловдив се явява **прокурор П..**

За подпомагане осъществяване на видеоконферентната връзка в
съдебната зала се намира **системният администратор** на Апелативен съд –
Пловдив **В.Н..**

Прокурорът: Да се даде ход на делото, няма процесуални пречки.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Жалбоподателят А.К.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание, намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ СЪЩОТО

На страните **СЕ РАЗЯСНИХА** правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Прокурорът: Нямаме искания за отводи към съдебния състав и секретаря, нямаме доказателствени искания.

Адв. Д.: Поддържам жалбата. Нямаме искания за отводи към съдебния състав и секретаря.

На основание чл. 275 НПК правя доказателствено искане, което сме правили и пред предходната инстанция по частното производство. Моля настоящият състав да изиска от Б... запис от 27 май 2021 г. по централната новинарска емисия, съдържащ интервю на С.Б. – бивш директор на Д. ВС, в което същият изнася данни за манипулации при разкриването и събирането на доказателства по случая, по който е образувано ДП № 8/2021 г. на ОСО при ОП - П., по което дело е наложена най-тежката мярка за неотклонение въз основа на същите доказателства, събирани от същата служба, на подзащитния ни К.. Първоинстанционният съд наруши чл. 12 и чл. 13 НПК, въпреки че е задължение както за прокуратурата, така и за органите на съда пълно, всестранно и обективно да изясняват обективната истина по делото и на тази база да вземат решения по отношение на законността на задържането в процедурата по чл. 65 НПК. Това ни искане беше отказано.

Второто ни искане, на основание чл. 275 НПК, е за провеждане на оглед с помощта на технически лица на получените дигитални данни и материали

от Б..., за да се констатира наличието на информация, изнесена от лицето С.Б., в качеството му на директор на Д. ВС при МВР, в която информация се съдържат преки данни, които дискредитират доказателствения материал, въз основа на който е взета първоначалната мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на К.. Това е необходимо, за да може съдът да се произнесе и по третото ни искане на основание чл. 275 НПК, а именно да се допусне до разпит лицето С.Б., който да се разпита за обстоятелствата, за които говори в упоменатото по-горе интервю.

Доказателствената цел на защитата е следната: видно от интервюто на С.Б., той твърди, че е бил принуждаван, встрани от законовите му правомощия, от министъра на вътрешните работи Б.Р. да задържа без доказателства служители на МВР в гр. П., като упоменава изрично досъдебно производство № 8/2021 г. по описа на ОСО при ОП – П. и упоменава изрично, че това са и служители на ... РУ на МВР – П.. Обвиняем по цитираното от Б. досъдебно производство е А.К. - служител до задържането си в същото РУ, упоменато от Б.. На възражението на прокуратурата, че доказателствата по делото са събирани от органите на следствието, искам да направя само една бележка. Лицето Ф.М., разпитано като свидетел по делото, който е единственият очевидец на престъплението по чл. 143 ал. 3 НК, за което престъпление единствено е намерен да е съпричастен от предходните състави А.К. (за другото престъпление по чл.356а всички съдебни състави се произнесоха, че няма данни да е съпричастен към извършено такова престъпление, въпреки че е обвинен), единственият свидетел – очевидец, като оригинални доказателства изхождат само от него. Производните произхождат от лица, контактували с Ф.М.. Та това лице в средата на м. ноември миналата година сигнализира именно органите на ВС за деяния, които били извършени, евентуално, и от подзащитния ни К.. Това лице многократно се движи зигзагообразно с твърдения, диаметрално противоположни по отношение на множество обстоятелства в жалбите си между Д. ВС, ОП – П., ... РУ, ръководството МВР - П., като упоменава най-различни обстоятелства по отношение на това кога, как, кой го е отвлякъл. Това лице е било в досег с оперативните служби на Д. ВС, преди да бъде източник на гласни доказателства по делото, в период от почти половин година. Това лице Ф.М. е причината органите на разследването да поискат прилагането на СРС (с

негово физическо участие), като очевидно, за да се искат СРС, които се прилагат чрез неговата дейност, предварително това лице е дало съгласието си на органите на ВС, че ще участва в тези мероприятия по приложение на СРС. Това съгласие на Ф.М. е дадено, след като това лице е осъждано за притежание и разпространение на наркотични вещества, след като повторно е заловено да извършва същото деяние, задържано от съд и след като ПОС окончателно отказва да го освободи с по-лека мярка за неотклонение март 2021 г. Тогава това лице дава съгласие на органите на ВС, после на следствените органи, да участва в мероприятия, по които трябва да се констатира престъпна дейност на А.К.. Изтъгнвал е свободата си чрез органите на ВС и тези органи са онези, които са участвали в склоняването, да го нарека образно, на Ф.М. да продуцира непроверими доказателства на този етап (според обективните находки по делото), които да уличат А.К.. След като се твърди от самия ръководител на службата ВС, че са извършени манипулации в дълъг период от време и накрая се е стигнало до реализация на служителите на ... РУ на МВР, очевидно пряко закона, за нас възниква въпросът колко са годни доказателствата, послужили в процедурата за вземане на първоначалната мярка за неотклонение. За нас възниква тежкото съмнение, че следствените органи и прокуратурата са въведени в заблуждение от органите на ВС при МВР по отношение на истинността на доказателствения материал, произтичащ от Ф.М.. Това лице е било в дълга комуникация няколко месеца със служба ВС, преди да се стигне до задържането и на К.. За нас е от особено значение да чуем от кухнята как се е стигнало до включването на Ф.М. в това ДП.

Адв. В.: Солидализирам се със становището и исканията на колегата Д.. Правила сме ги пред първоинстанционния съд, гледал производството за изменение на мярката за неотклонение преди една седмица.

Адв. Д.: Само да допълня нещо. Наясно сме, че можем да депозираме тези искания пред органите на разследването. Пред органите на разследването стои на вниманието им информацията, която коментирахме за С.Б., вече 2 седмици. Чл. 107 ал. 3 ги задължава във вр. с чл. 12 и чл. 13 НПК, сами да предприемат, дори ние да не го поискаме, да предприемат действия да установят всестранно обективната истина – всестранно означава във всички посоки. Нищо не предлага и днес колегата от прокуратурата, като нови

материали от ДП, които са получени в резултат на следствените действия в тези две седмици, което говори, че не е разпитан по инициатива на прокуратурата С.Б. и до момента.

Същото е положението и с искането ни за очна ставка от 04.06.2021 г. между Ф.М. и обв. К.. С молба с вх. № 8/2021 г. по описа на ОСО при ОП - П. сме поискали това следствено действие поради констатираните противоречия между М. и К., още преди да се поиска мярката за неотклонение при първия разпит на К.. Служебно трябваше да събират доказателства. Няма нито служебно, нито по наше искане, виждате колко дни минават, нищо направено няма в тази посока. За нас е ясно, че бездействието на прокуратурата е продиктувано от друг интерес. Нашият интерес е да се спази процедурата. Нямаме идея какво ще каже С.Б., когато го разпитахме.

Обв. К.: Поддържам тези искания на моите доверители.

Прокурорът: По тези доказателствени искания, които са твърдени нови данни за започване производство по чл. 65 НПК, първоинстанционният съд се е произнесъл и е изложил мотивирано защо не ги е допуснал. Правя следното уточнение: Също се стремя към постигане на обективната истина и не твърдя, че никакви доказателствени искания на защитата не са отхвърлени, но, според мен, в настоящия процес, в настоящия процесуален момент и в настоящото производство те нямат отношение, защото вие следва да прецените обема на доказателствата, които се намират пред Вас, и да ги свържете с необходимостта от тази мярка за неотклонение, определена към момента. В протоколите прочетох, че не са отправени към прокуратурата такива искания, защото, едва ли не, нямало доверие в тази институция. На мястото на защитата, вместо да твърди тези неща, бих изпълнил това си задължение - да направя това искане до органа на досъдебното производство: и за изземването, и за разпита, и за очната ставка. Тогава, ако бъдат депозирани, ще трябва да имат изричен отговор, който, ако бъде отхвърлен, трябва да бъде мотивиран, и ако е основателен, а прокуратурата не го уважи, нещата в полза на защитата нарастват като възможности. Оставям без коментар изявлението, че, едва ли не, и следствените органи, които са органи на съдебната власт, и прокуратурата, са заблудени от полицията в конкретния случай. Всичко е въпрос на доказателства, събрани са. Моята позиция е

следната: аз не оспорвам това искане, но следва да бъде отправено в подходящия момент и до подходящия орган - до органа на досъдебното производство. Как ще се правят очни ставки и да се изисква запис в производство по мярка? Аз също не съм гледал това предаване с този служител, бивш служител на ВС. Моето виждане е каквото е на ПОС, че е неоснователно искането за изменение на мярката за неотклонение.

Адв. Д. (реплика): Преди да се произнесете, моля да проверите дали в материалите по делото стои нашата молба от 04.06.2021 г. с искания за тези доказателства, които сега коментираме, депозирана срещу входящ номер в регистратурата на ОСО при ОП - П.. Лично от мен е молбата. Молбата е отпреди мярката. Именно защото молбата е отпреди мярката, ще видите дали някой е negliжирал исканията ни. Моля да съобразите нормата на чл. 208 т. 2 НПК, защото излиза, че никой от прокуратурата се оказа, че не е гледал централната информационна емисия на 27 май тази година и никак не се е самосезирал заради изявленията на Б. по централната новинарска емисия по националната ни телевизия, а можеха служебно да започнат тази проверка. Затова взимат заплати.

Прокурорът (реплика): Това е законен повод за образуване на производство, а ние говорим за образувано. Ние не сме в тази хипотеза на чл. 208 т. 2, защото работим с образувано.

Съдът прие след съвещание, че искането на защитата не е основателно. Касае се за претенция за проучване на личното мнение на бившия директор на Д. В.С. в МВР С.Б. за начина на обработване на сигнала за инкриминираните деяния. От изявленията на защитниците на жалбоподателя не следва, че последният е дал конкретни сведения за манипулиране на конкретна част от доказателствената основа на делото. Всъщност той би могъл да информира единствено за предварителната оперативна дейност, т.е. за процеса по събиране на данни, които не са доказателства по смисъла на НПК. Все пак е редно да бъде разпитан във връзка със своите споделени пред журналист подозрения за противозаконно вмешателство в оперативните мероприятия. При всички положения обаче това е работа на разследващите органи. Адв. Д. явно забравя, че производството по чл. 65 НПК няма и не може да има процесуалното предназначение на досъдебното производство – всеобхватна

проверка на една или друга версия относно предмета на разследване. Очевидно е, че приобщаването на посоченото от защитата интервю ще е само първата стъпка в хода на претендираното своеобразно разследване. След това съдът трябва да провери (посредством евентуално събиране на допълнителни данни) евентуалните твърдения на г-н Б.. Дори не може да се прогнозира колко време ще е необходимо за реализиране на подобен „процес в процеса“, но едно е сигурно – съдебните следствени действия биха се изпълнявали успоредно с действията на органите на досъдебното производство, а въпросът за мярката за неотклонение на Б. би стоял висящ до приключване на успоредното разследване, доколкото претенцията за изменянето □ се основава единствено на интервюто на г-н Б..

По тези съображения ПАС

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането на защитата за приобщаване на съдържанието на интервюто на бившия директор на Д. „ВС“ в МВР, излъчено от Б..., и последващ негов разпит.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии! Искам да направя една бележка, преди да започна пледоарията си. Моите твърдения какво включва изказването в интервюто на С.Б. са резултат от моите възприятия, но аз не съм източник на доказателства и е редно да се събират доказателства за фактите, относими по делото, а не да се взимат предвид твърденията на страните по делото, включително и моето, за да се обсъжда въпроса за допустимостта на съответните доказателствени искания.

Моля да уважите искането ни, въпреки липсата на доказателствата, към чието събиране се стремим. Ще моля да дадете отговор по два пункта, съвсем кратко ще ги спомена:

Първият пункт е колко последователни са показанията на свидетеля М., като същият сменя неколнократно версията си кога, чрез какъв автомобил, от кои хора, къде е бил отвлечен. Същият споделя върху него да е извършен

определен обем насилие, който трябва да е оставил резонно следи по тялото му, които не са намерени от медицинския експерт, изследвал го на следващия ден. Моля да отговорите защо смятате, че е обосновано предположението за извършено престъпление, за което е привлечен К., при констатацията на съдебния медик, че релефът (това е поставяно няколко пъти на вниманието, никой не отговаря), че релефът на травмите по кожата на М. съответства на релефа на тъканта на дрехата, с която е бил облечен на следващия ден - в деня на прегледа при съдебния медик, а не на дрехата, с която е бил облечен на предния ден, когато, евентуално, е бил отвлечен, бит и разкъраван, както той обяснява? Каква е причината да се смятат за последователни и кредитибилни показанията на М. като основно доказателство, което води до съпричастност към обвинението на К. в частта, че същият твърди продължително да е бил изтезаван чрез причиняване на болка, усукване на гениталиите и пр., а отсъстват изобщо заявени подобни пред съдебния медик травми, нито има констатирани такива? Как е възможно този човек да е бил изтезаван чрез причиняване на болка продължително време в областта на гениталиите и след това не казва нито за момент нито да е губил съзнание по време на изтезанията, нито да е имал затруднения при придвижването си след освобождаването. Той се е разхождал съвсем спокойно из целия град, след като 2 часа му усуквали скротума, очевидно много по физически здрави от него мъже? Защо, на следващо място, колата е ту червена, ту синя, ту не знае кой е моделът, ту после се сеща кой е моделът с конкретика?! Това води ли до извод за последователност и правдивост на показанията, въз основа на които е задържан К.? Моля да отговорите защо Ф.М. казва, че телефонът му е взет от обвиняемия К. при отвлечането му и К. се качил заедно с него в автомобила, с който бил отвлечен – онзи, дето му сменя цвета и марката непрестанно? Има запис на камера кога автомобилът е потеглил от ... Районно, откъдето бил отвлечен пред входа на РУ М., но се оказва, че почти час по-късно по трафичните данни за телефона на М. този апарат е продължил да действа на територията на ... РУ. Явно телефонът е останал там или К. е останал там с телефона. Този дисонанс, многопластов и многоточков, за нас води до основание за сериозна критика по отношение на достоверността на тези показанията на М.. Моля да отговорите в мотивите си, когато решите колко да бъде кредитиран с доверие М., след като същият, бидейки задържан под стража за престъпление, извършено при специален рецидив, за притежаване

на наркотични вещества, с цел разпространение, след като съдия Б. 10 дни преди да бъде пуснат от прокуратурата с 1000 лева гаранция се произнася върху втората и третата предпоставка на чл. 63 и казва „не са настъпили основания, нищо не се е променило по делото /март 2021 г./“. Определението на ПОС от съдия Б. е приложено в материалите по делото пред вас, малко по-късно прокуратурата, в пълен синхрон с развитието на разрешението за прилагане на СРС, освобождава М. от Ареста и той започва да си наглася показанията така, както са установени фактите от органите на ВС и после на разследването. Очевидно е за защитата, че показанията на М. са манипулирани, така че да отговарят на фактическите находки по делото, и то след като е освободен, защото ще участва в прилагането на СРС срещу полицаите.

Защо не се взема предвид процесуалното поведение на насрещната страна - във всяка мярка за неотклонение, в заседанията, прокуратурата твърди, преди да е прекратила ДП по отношение на М., по което сега той е обвиняем и по което те го освобождават от Ареста с 1000 лева гаранция, че наркотичните вещества му били подхвърлени и трябвало да не носи отговорност за това деяние, за което е привлечен и към момента. Говори се за материалите по делото, от които се установява, че наркотичните вещества в автомобила може би били подхвърлени, защото информаторът знаел точното им местонахождение, но той може да има 10 други варианта да знае точното местонахождение на наркотичните вещества, притежавани от М., различни от подхвърлянето на същото място. Оказва се, че М. съхранява, притежава, държи наркотични вещества, високорискови, и в дома си, за които има констатации в ДП, но информаторът, явно не е знаел и не е казал за това. Очевидно, тезата на прокуратурата за подхвърлените наркотични вещества на основния им свидетел не е издържана. Ето как се получава следствената зависимост - М. ще го пуснем от ареста, той ще ни служи с едни показания срещу служители на МВР, ще направим много шумна пиар акция, преди да вкараме и мярката за неотклонение срещу служители на МВР, ще си окачим тиквените медали за голямата реализация, а на него ще му обещаем, че ще му прекратим досъдебното производство, за да го експлоатираме като свидетел на обвинението до края на производството срещу К. и останалите обвиняеми и, евентуално, когато няма къде да мърда Ф.М. като свидетел по делото,

аргументиращо обвинението, чак тогава ще се произнесе прокуратурата по неговото дело. Кое им пречи, след като прокуратурата е убедена, че не е виновен в извършване на деянието и после освободен от нея, да му прекратят досъдебното производство още сега, като са разбрали, че са му подхвърлени наркотичните вещества?! Това говори за манипулация върху свид. М. – и процесуална, а съм сигурен, че това се е случило и предпроцесуално от служителите на ВС, реципрочно на твърденията на директора на тази служба до преди известен брой дни, С.Б..

Има още много обстоятелства по делото. Говоря, че на основното доказателство, което говори за съпричастност на К. към отвлечането, не може да се дава безкритично доверие. Това всичко излиза от един осъждан престъпник, задържан за втори път с наркотични вещества, които държи с цел разпространение, който е изваден от ареста в подходящ момент, когато започва приложението на СРС, за чиято реализация не може да се говори без неговото участие. Той носи микрофоните, той провокира служителите. Колко кредит на доверие заслужава безкритично този източник на доказателства и само въз основа на този източник на доказателства възможно ли е към днешна дата, въпреки за нас разклатения им статут след изявлението на лицето С.Б., да продължаваме да считаме твърдо, че няма никаква причина да смятаме, че има съмнения в доказателствата, довели до задържането под стража на К..

Моля, въпреки липсата на материалите, които сме поискали в настоящото производство, да прецените наново в тази светлина казуса, макар не това да беше целта на процедурата ни. Благодаря!

Адв. В.: Уважаеми апелативни съдии! Моля да уважите жалбата ни и да промените мярката за неотклонение по отношение на А.К. от „задържане под стража“ в следващата – „домашен арест“, която по своята същност и правна природа е приравнена на задържането под стража, защото е ограничено правото на свободно придвижване и възможността подзащитният ни да извърши престъпление - последващо това, за което е обвинен.

В допълнение на казаното от колегата Д. само ще кажа, че никъде в показанията на Ф.М. не съществуват обективни находки какво става с неговия телефон. Сега вече ще бъде питан, след като ние питахме много пъти за този

факт, защо телефонът му не се движи, както се твърди, че се движи той, до стайте за изтезания, за мъчения. Той нито чува телефонът да е изхвърлен от К., напротив твърди: „Легитимация! Дай си личната карта“, взима му телефона, бута го в колата, сяда до него и тръгват. Следователно телефонът трябва да се движи от клетка в клетка до стайте за изтезания, установени, уж, по делото. Това е фактът, който мен най-много ме озадачава.

Благодаря на представителя на държавното обвинение, че каза пред вас, че несъбирането на доказателства от тяхна страна би ни дало козове в ръцете. Такива доказателства, уважаеми апелативни съдии, до настоящия момент не са били събрани, а и за нас вече е невъзможно да бъдат събрани. В целия този 6-месечен труд липсват трафични данни за всеки един от обвиняемите по делото къде са били техните телефони, движили ли са се те, събирали ли са се на едно място във времето на отвличането, движели ли са се от клетка ...-то районното до въпросните клетки на въпросните стаи. Такива доказателства не са събрани или са били взети, но не са били приобщени по делото, защото не обслужват обвинението може би. Невъзможно е да бъдат събрани. Прокуратурата вдига рамене и казва: Съжалявам, но чл. 18 ЗЕС казва 6 месеца се съхраняват, така че невъзможно е вече да бъдат събрани, въпреки че ги искате. А защо не са били събрани? Не обслужват обвинението, затова не са събрани.

Моля да ревизирате първоначално определената мярка за неотклонение по отношение на подзащитния ни А.К. и да му наложите следващата по тежест мярка за неотклонение, като, пак смея да твърдя, че тя е приравнена по своята същност и правна природа на задържане под стража. Има гривни, с които разполага ареста - П.. Да му сложат гривна и да си е при семейството.

Обв. К.: Съгласен съм с казаното от защитниците ми. Придържам се към казаното от моите защитници и се съгласявам с тях. Моля да ми измените мярката за неотклонение от „задържане под стража“ в друга, която да ми позволява да се грижа за семейството си, тъй като разбрах, че миналата седмица, когато се обадих на съпругата си, разбрах, че малкият ми син е бил в болница, имал някакъв проблем. И тя е трябвало да не ходи на работа. Ако съм си вкъщи, под „домашен арест“, би могла тя да ходи на работа, а аз да гледам детето. Големият ми син ходи на тренировки и на училище, а това е

свързано с вземане, каране.

Аз съм невинен и не съм извършил това отвличане, за което ме обвиняват, както и каквото и да е било друго престъпление. Когато се твърди, че е извършено това, аз съм бил на работа в ... РУ и това може да се докаже чрез справка и чрез докладни, изготвени от мен през този ден. Има такива. Може да се провери, както и да се видят записки от мои колеги, защото при извършване на служебните ми задължения ни пращат да вършим работа, която е свързана с проверка на лица и може да не съм изготвил съответната докладна, удостоверяваща дадената служебна дейност, а друг колега, с който съм бил заедно, да я е изготвил.

Моля за друга мярка, която да ми позволи да бъда със семейството си извън ареста. Аз съм съгласен и на следващата най-тежка мярка за неотклонение, само и само да бъда при семейството си.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии! Моля да оставите въззивната жалба на обвиняемия К. без уважение.

Както споменах, намираме се в производство по чл. 65 НПК в кратък период след първото въззивно производство по чл. 64 на 27 май. Всъщност аз днес, слушайки особено първия защитник на обвиняемия К., все едно чета протокола от първото съдебно заседание - еднакви думи и доводи. Това е право на защитата, но по-скоро е продиктувано от липсата на нови обстоятелства, които в настоящото съдебно производство не бяха представени, и твърдя, че на всички тези възражения отговор е даден.

По отношение на достоверността на свидетелските показания на М., и двете инстанции са изложили съображения, а в лицето на Апелативен съд са цитирани решения на Европейския съд по правата на човека, които точно казват, че тези доказателства, независимо от обстоятелствата, при които са дадени (че той има фигурата на лице с висящо производство), не са лишени от достоверност. Там има доста мотиви.

Малко, уважаеми съдии, се набляга на обстоятелството, че по отношение на К. ние сме в хипотезата на чл. 63 ал. 2 т. 3 НПК. Действително в съдебните актове е отбелязано това. Моето виждане е по-скоро, че

презумпцията, която в момента е в полза на обвинението, не е необходима, за да се обоснове предположението по чл. 63 НПК - опасността да се извърши престъпление и опасността от укриване. Факт е, че по силата на тази презумпция тя се предполага, предвид наказанието по чл. 142, което се предвижда за обвинението на К.. В противовес на защитата е твърдението, че единствено, видите ли, на показанията на свидетеля М. се крепи обвинението. Това не е така. И свидетелските показания и данните от СРС, и извършените процесуално-следствени действия, дават обоснованото предположение. И това също е много въртяно – следствие, прокуратура били заблудени от органите на изпълнителната власт. Ето ги доказателствата - заблудени или не, тези доказателства са налице. За разлика от твърденията на защитата, изложени са по реда на НПК. Всички са събрани по съответния ред. Работи се активно по производството.

Пред съдия е разпитан вчера един от обвиняемите, но поради малкото време, не го представям, но го маркирам във връзка с твърдението, че не се работи, както си позволи защитата да цитира Б., който не е никакъв по делото. От обясненията на този обвиняем, дадени пред съдия, защитата и К. няма да останат доволни. Има го като ЧНД налично. Не го представям, само го маркирам, дотолкова, че ни упрекват, че не работим по делото. Говори се за дело с повече от 1 обвиняем, по което всички са задържани под стража.

Няма процесуална логика по отношение на К. да бъде изменена мярката, а на останалите не. Ф.М. има доказателства по делото, че продължава да живее под страх. Това е полицейски служител пред нас. Съвсем категорично може да се направи извод от събраните по делото доказателства за опасност от въздействие върху този свидетел. Според мен достатъчно обезпечено е с доказателства към момента. Моят прочит на тях е същият, който е направен от съдебните инстанции досега.

Единственото нещо, което даже по искане на защитата е поискано и което би могло да бъде предмет днес на коментар, е здравословното състояние на К.. Представени са всички доказателства по чл. 65 на първата инстанция, обсъдени са и съвсем категорично е обоснована възможността да остане при арестни условия. При промяна в състоянието му, винаги може в това производство да бъде поставен въпросът за мярката за неотклонение.

Към настоящия момент нещата са такива и по отношение на К. мярката на този процесуален етап е задържане под стража. В този смисъл ще ви моля да се произнесете.

Адв. Д. (реплика): Благодаря на прокурора, че ни дава безплатни съвети два пъти вече – веднъж, игнорирайки служебното начало и съветвайки ни ние какви искания по доказателствата да правим; втори път дали трябвало да ангажираме доказателства за здравословното състояние на подзащитния ни. Това е наша работа, а не негова. В цялата пледоария на колегата аз не чух нищо друго, нищо друго, освен името на М., като доказателство, което е инкорпорирано по делото - нищо друго, освен това име, което да обосновава подозрението, което днес ще разглеждате. Имаме един оглед, наречен следствен експеримент (процесуална полюция), но имаме един следствен експеримент, в който пак М. разпознава къде бил настанен за изтезания и имаме разпитани косвени свидетели, които разказват какво им е разказал М.. В противовес на натягането на това име Ф.М., не чух въз основа на служебното начало, заложено в НПК, какво свършиха прокуратурата и следствието, така щото преди да поискат днес това от вас, те провериха алибито на който и да е от обвиняемите, включая и К.. Как провериха достоверността на казаното от М., освен чрез няколко последователни разпита на този свидетел, в които той си нагажда - от син към червен цвят, от знам към не знам, конкретни данни – как са проверени, по кой процесуален способ са проверени? За толкова време нищо не е направено, за да се провери казва ли истината М.. Това не е начален етап на разследването, за толкова месеци нищо не е направено да се провери казал ли е истината М. - просто си го разпитваме, той ни дава повече и повече данни, които да ни угаждат на все по-тежките обвинения, за да можем да подминем границата 10 години лишаване от свобода, за да търсим една презумпция, която се цитира. Последната, цитирана от прокурора презумпция, важи, ако от доказателствата по делото не се установява обратното.

Последно, можел бил да въздейства, с оглед физиката си К. на свид. М., ако бъде освободен. М. е разпитан многократно, включително пред съдия. Толкова много вече е напаснал показанията си към фактическите находки, събрани от следствието, прокуратурата и МВР и то депозирани в разпит пред съдия, че няма накъде повече да се въздейства. Вероятно и от прокуратурата

няма какво повече да му въздействат. Какъв е смисълът, ако реши К. да кара свид. М. да си променя показанията, когато съдът насетне разполага с възможността най-спокойно да си прочете и приеме за използване за крайния си съдебен акт показанията, дадени от М. пред съдия в тази форма. Няма как да въздейства на никого, ако бъде освободен от ареста К., така щото да обструктира наказателното производство.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА обвиняемия:

Обв. А.К.: Моля за по-лека мярка, уважаеми апелативни съдии - каквато вие прецените. Искам да бъда при семейството си и да се грижа за тях с каквото мога. Моля, в тази връзка, да ми измените мярката в по-лека.

Съдът обяви, че ще се произнесе в 11.30 ч.

Съдебното заседание продължава в 11.30ч. в същия съдебен състав, страни и секретар

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мярка за неотклонение, различна от задържане под стража, не е основателно.

Споделят се съображенията на първоинстанционния съд, че наличната доказателствена маса, състояща се от гласни, писмени и веществени доказателствени материали, продължава да обосновава предположение за причастност на жалбоподателя към инкриминираното наказуемо с лишаване от свобода престъпление по чл. 242, ал. 3, т.3 вр. ал.2, т. 2 и т. 6 вр. ал.1 НК. Аргументите на защитата за липса на сигурни доказателства в споменатия смисъл не държат сметка, че обоснованото предположение се изследва в производство, което се развива по реда на чл. 65 НПК, т.е. не е редно да се приравнява на по-високия стандарт, който съдът прилага при решаване на въпросите за вината и отговорността по реда на чл. 303, ал. 2 НПК – за

доказаност на обвинението по несъмнен начин при постановяване на осъдителна присъда.

Все пак съдът държи да обърне внимание, че към настоящия процесуален момент обвинителната постановка има отлична доказателствена обезпеченост. Това е така, тъй като са получени показанията на очевидци на различните етапи от организираното отвлечане. Защитата не разполага с разумни доводи за дискредитиране казаното от пострадалия. Прави впечатление, че твърденията на св. М., освен че са подробни и последователни, звучат убедително и категорично. Специално относно участието на К. той е сигурен, като го и разпознава по снимка (в хода на валидно процесуално-следственото действие „разпознаване по снимки“). Заслужава да се отбележи и това, че разискваните показания са логически свързани с предхождащите и следващите деяния събития. И най-вече: те намират пряко потвърждение в разпитите на свидетелите Г.Г., И. и С.П., в информацията, съдържаща се в издаденото след проведен му преглед на следващия ден СМУ и в резултатите от проведения следствен експеримент на мястото, където е бил държан. Косвена подкрепа им предоставят показанията на св. Б. (нач.сектор „КП“ в Т. РУП), който е изслушал от него разказ за случката, и на св. Д., който лично е поставил джипис-тракер на автомобила му по указание на сочения за съучастник на жалбоподателя обв. И., а и преразказва изложено от страна на последния признание за отвлечането, придружено с показване на отразяващ случката видеоклип на мобилния си телефон. Показанията на св. Д. очевидно са правдиви при положение, че от разпечатките на СИМ-картата с тел. номер ..., открита в намерения тракер, се установява, че е активирана от ползвания от него тел. номер – ..., а и са констатирани множество негови разговори със съучастника на жалбоподателя обв. И.. Направеният клип е бил възприет и от св. П., който и чул наставление от три гласа за удряне на заловения. Не е вярно, че показанията на свидетеля И. П. били производни от показанията на св. М.. Всъщност той казва, че месец преди инкр. дата е бил подложен (заедно с М.) на противозаконно сплашване от страна на обв. И. и на св. Д., които предявили претенция, идентична с претенцията към отвлечения – М. да признае, че е откраднал „тревата“, която ги интересувала. Св. Д., макар и колебливо, потвърждава това при разпит пред съдия от ПОС и в същия разпит възпроизвежда казаното

от обв. И., че „полицаи от Т. РУП стоят зад гърба му“. Освен това свидетелите С. и И. П. са сигурни, че непосредствено след освобождаването на св. М. представители на похитителите са го подканяли (по телефона) да побърза с връщането на „тревата“.

Вярно е, че св. М. е осъждан, но този факт не е достатъчен за дискредитиране на показанията му, още повече че осъждането му не е за престъпление против правосъдието. Вярно е също, че процесуалният му статут по досъдебно производство, водено за сторено от него престъпление, свързано с наркотици, е облекчен, но това решение не може да е база за констатации, че е „възнаграден“ за „набеждаване“ на г-н К. в престъпление, което не е извършил. Предположение в подобен смисъл не се съвместява с данните, че в деня, следващ инкриминираното отвлечение, св. М. се е снабдил със СМУ и след това с помощта на адвокат от гр. С., където отишъл, е депозирал жалба до Д. „ВС“ в МВР и в Прокуратурата. Впрочем предположението за манипулация предполага „манипулаторите“ да са извършили противозаконно въздействие по отношение и на всеки от изброените по-горе свидетели, които са възприели състоянието на св. М. преди и след отвлечането, поведението му след деянието и разказа му за случилото се, и да са моделирали показанията на св. Д., който възпроизвежда пред съдия *подробно* извънпроцесуално признание на съучастника на жалбоподателя обв. И. и е сигурен, че видял на клип св. М., окървавен и вързан за стол, и чул думите му „Всичко ще върна!“. Подобно въздействие не твърдят нито тези свидетели, нито и защитата, която се задоволява с неопределено предположение за противозаконни уговорки със св. М.. Отделен е въпросът, че по думите на св. Д., дадени пред съдия, обв. С. И. му поръчал да приготви кутия с наркотик, която да бъде поставена в колата на св. М., за да бъде заловен с нея.

Фактът, че след дадено разпореждане за предоставяне на информация по ЗЕС са получени сведения, че в следобедните часове на 16.11.2020 г. мобилният телефон на св. М. е бил в клетка в района на Т. РУП-П., не опровергава тезата за отвлечение. Това е така, доколкото св. М. е сигурен, че телефонът му не е бил с него при отвлечането, тъй като пред сградата именно на Т. РУП е бил отнет от обв. К.. Естествено че на последния е било възможно да изостави телефона във въпросната сграда (в която имал кабинет) и така да

подготви бъдещото си алиби.

Факт е, че в СМУ не се споменава за травми в областта на гениталиите, но и в показанията на св. М. не се твърди някакво интензивно физическо въздействие в интимната област, годно да я травмира по видим при прегледа му начин.

Единственото разминаване на показанията на св. М. с друг доказателствен източник е относно цвета на автомобила, с който е бил отвлечен. След като е единствено, значи няма потенциала да обоснове ненадеждност на останалата част от показанията му. Отделен е въпросът, че свидетелят е посочил, че не е категоричен относно въпросното обстоятелство.

Относно второто обвинение (за приготвяне за придобиване на 500 кг. коноп) ПАС напълно споделя изводите на съда, взел атакуваната мярка за неотклонение, че няма достатъчно надеждна доказателствена подкрепа. Така че решението на ПОС по въпроса за мярката за неотклонение на жалбоподателя правилно не е мотивирано с факта на въпросното обвинение.

Коректна е и преценката за другата предпоставка за продължаване на атакуваната мярка за неотклонение.

И според ПАС е налице опасност жалбоподателят да извърши престъпление, ако не се задържа под стража. Все още действа презумпцията по чл. 63, ал. 2 НПК за опасностите от извършване на престъпление и укриване, само втората от които е опровергана. Опасността за извършване на престъпление следва на самостоятелно основание от крайно завишената степен на обществена опасност на деянието и на дееца, който при все че е полицейски служител е проявил престъпна решимост, неустрашимост и последователност при извършване на съучастническо отвличане, целта на което е тежко укорима – снабдяване с наркотично вещество. Същевременно конкретната тежест на посегателството съвсем ясно показва такива характеристики на личността му като жестокост, бруталност и безцеремонност. Така че и като взе предвид твърденията на св. М., св. И. П. и св. Р. за упражнявано им посткриминално въздействие с цел депозиране на оневиняващи обвиняемите показания, ПАС намира, че евентуалното изменение на мярката за неотклонение на обв. К. създава съвсем реална

угроза от извършване на престъпление. Не е да подценяване и казаното от св. И. П., че пратеници на похитителите още търсели „тревата“, с присвояването на която са убедени, че св. М. има нещо общо.

Вярно е, че жалбоподателят има установен социален статус и утежнено семейно положение, но тези факти нямат потенциала да неутрализират споменатата опасност.

Казано накратко, към настоящия процесуален момент обвинителната теза за извършване на инкриминираното особено тежко престъпление от страна на жалбоподателя има изискуемата доказателствена подплатеност, а опасността за извършване на престъпление при удовлетворяване на жалбата е действителна и сериозна.

В заключение – действието на обжалваната мярка „задържане под стража“ е продължено при подходящо мотивиране на законовите предпоставки, като са съобразени обстоятелствата по чл. 56, ал. 3 от НПК и следователно точно тя би била годна да обслужи целите по чл. 57 НПК, както правилно е заключил окръжният съд.

Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определението от 10.06.2021 г. по ч.н.д. № 1273/21г. по описа на ПОС, с което е оставено без уважение искането за изменение на взетата по отношение на обвиняемия по ДП № 8/21 г. по описа на ОСО при ОП-П. АТ. ИВ. К. мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____

